

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na volitnem trgu po 5 kr. Rokopisni se ne vračajo, nopolnani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se naštene enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., tretkrat 16 kr.

Kaj Nemci prav za prav hočejo?

V zadnji številki »Slov. Gospodarja« je bilo na tem mestu čitati, da avstrijski Nemci delajo na to, kako bi prej ko slej dogotovili most do Adrije. Kaj pomenijo te besede? Nemško cesarstvo sega sedaj od Severnega morja dol do Češkega in do naših alpskih dežel, t. j. do Gornje-Avstrijskega, Solnograškega in Tirolskega; do Adrije ali do Jadranskega morja pa leže še vmes: Spodnje-Avstrijsko, Štajarsko, Koroško, Kranjsko in Primorsko.

Te dežele torej hočejo pruski Nemci imeti, da bi njihovo cesarstvo na jugu segalo do Jadranskega morja. Kar jim je na severu Hamburg, to bi jim naj bil na jugu Trst. Naši avstrijski Nemci bi bili torej združeni s pruskimi v jedno veliko državo pod enim cesarjem.

Da je to tako, tega ni treba sumničati, ampak to se vé za gotovo, in čujte, zunaj v nemškem cesarstvu uči se vsak otrok v ljudski šoli, da je dolžnost vsakemu Nemcu delati na to, da bodo gori našete avstrijske dežele prej ko slej združene s pruskimi, t. j. da bo most do Adrije dogotovljen.

Pred seboj imamo knjigo, naslovljeno »Illustriertes Realienhandbuch für Volks- und Bürgerschulen. Gera. Verlag von Theodor Hofmann.« Iz te knjige zajemajo učitelji to, kar deco učijo. V tej knjigi je snov le na kratko naznanjena, razširiti ima to še učitelj. In v tej knjigi stoji: »Deutschland könne nur durch Blut und Eisen und die Verlegung des österreichischen Schwerpunktes nach Ofen (in Ungarn) geeinigt werden.«

Predragi Slovenci, ali umete te besede? One pravijo, Nemci morajo biti vsi združeni pod jedno krono, avstrijske dežele morajo se vzeti z mečem, prihodnja Avstrija ima obsegati le ogerske dežele, in glavno mesto prihodnje Avstrije mora biti Budapešt. To je torej naloga pruskih Nemcev, in da se jim laglje posreči, skusili so in skušajo še naše avstrijske Nemce in tudi druge, kakor n. pr. Čehe in Slovence pridobiti za-se.

Nemški »šulverein« in »Südmarka« drugega namena nimata, kakor pri nas v Avstriji v pruskem smislu delati in narode na odcepljenje dežel, po kojih Nemci gladujejo, pripravljati; večji del denarja, ki ga imata, pride s Pruskega. Velikemu, velikemu številu naših avstrijskih Nemcev se je srce že popolnoma poprusilo.

Celo v Mariboru ne mine teden, da bi se Nemci ne zbirali in govorili in sanjali o srečnem življenju, ki ga bodo imeli takrat, ko bodo objemali svoje pruske brate; vsak paglavec v našem mestu je že okužen od te misli. Le glejte, koliko jih ob nedeljah nosi plavice ali modriš, ki je namreč znamenje te misli; le poslušajte, kako se pozdravljajo; ne »Grüss dich Gott!« ali kaj podobnega, ampak »Heil!«, t. j. prva beseda v pruskonemški cesarski pesmi.

Tudi so letos nekateri nemški poslanci, tisti, ki so

najhuje divjali, misel o združenju vseh Nemcev v državnem zboru na glas izpovedali.

Zdaj pa mora tudi biti vsakemu znano, čemu je po naših slovenskih krajih toliko ponemčevanja; v šolah, raznih uradih, na raznih napisih, da celó rodbinska imena na ec, ič, ek, ak itd., naj se pišejo nemški. Z vsemi temi ponemčevalnimi poskusi dela se nemško-pruski most do Adrije.

Taka je torej, predragi Slovenci; sedaj veste, kaj se hoče z vami; ali zapomnite si to tudi, da bote vedeli, kdo je vaš sovražnik in kdo vaš prijatelj! Teh besed pa nikakor nismo zapisali, češ, vsi avstrijski Nemci so že prusaki, ne! Oni Nemci, ki še kaj držijo na sveto katoliško vero, so in bodo ostali zvesti našemu presvetlemu cesarju. Zapisali pa smo te besede tudi zato, naj vendar cesarska vlada pri nas ne podpira ponemčevanja in naj dá povsod pravico našemu milemu jeziku!

Shod volilcev v Konjicah.

V proslavo sv. Cirila in Metoda je sklicalo naše »Katoliško-politično društvo« dne 11. julija občni zbor. K temu je bilo povabilo oba naša državna poslance, gosp. profesorja Robiča in gosp. župnika Žičkar-ja. Prvi se je bil opravičil, drugi pa je prišel k temu zboru, da je svojim volilcem poročal o delovanju slovenskih poslancev v državnem zboru.

Poročilo je trajalo dobro poldrugo uro ter je obsegalo vso dobo zadnjega državnega zbora od njegove otvoritve noter do njegove predčasne zatvoritve. — Na vsa mu stavljena vprašanja je odgovarjal točno in jasno. Zato je pa tudi za sebe, kakor za svoje politične zaveznike v državnem zboru žel burne pohvale od strani volilcev, ki so se bili ta dan v nenavadno obilnem številu zbrali k temu slavnostnemu shodu. Zato je pa bilo blag. gosp. dr. Rudolffu prav lahko, utemeljiti nastopno resolucijo, ki se je vsprejela z velikim navdušenjem:

»Katol.-polit. društvo v Konjicah« odločno obsoja nedostojno nagajanje treh strank državnega zbora, namreč: nemško-nacionalne, nemško-liberalne in socialdemokratske stranke, ki so z nečuvnimi sredstvi preprečile uspešno delovanje naših dobro mislečih, za blaginjo ljudstva vnetih poslancev. — Društvo odobruje dosežanje postopanje visoke c. kr. vlade ter od nje zanesljivo pričakuje, da izda tudi za vse slovenske pokrajine oni za Česko in Moravsko podobno jezikovno naredbo.

Ker je naš čast. gosp. poslanec tudi poročal, kako da so si naši nasprotniki prizadevali, naše poslance izriniti iz sedanje večine državnega zbora in jim odtujiti srca državnih poslancev češkega naroda, zato je naše »Katoliško-politično društvo« v posebni resoluciji izreklo srčno zahvalo princu dr. Fr. Schwarzenbergu za pre-